

Az én helyem, az én kuckóm I.

**Kompetenciaterület:
Szociális, életviteli és környezeti kompetenciák**

3. évfolyam

Programcsomag: Az én dimenziói

A modul szerzője: Dallos Tamásné

Címlapkép: szkc103_10_00

MODULLEÍRÁS

Ajánlott korosztály	8-9 évesek
Ajánlott időkeret	2 × 45 perc
A modul közvetlen célja	A hétköznapi cselekvések újraélése, a felszabadult hangulat, saját vélemény, álláspont kialakítása; a személyiség nyitása, a gátlások oldása, az alkotómunka örömet nyújtó hangulatának megteremtése a játékoság fenntartása mellett
A modul témái, tartalma	Témái: Terek – Lakótér Készségfejlesztés különböző munkaformák segítségével; a jó együttműködés kialakítása
Megelőző tapasztalat	Előzetes tapasztalatok a lakóterekről és azok formáiról
Ajánlott továbbhaladási irány	A tágabb környezet megismerése, feltérképezése
A kompetenciafejlesztés fókuszai	Önszabályozás: nyitottság, véleményelfogadás, bizalom A szociális kompetenciákhoz szükséges kognitív készségek: kreativitás, nyitottság Társas kompetenciák: együttműködés
Kapcsolódási pontok	A NAT-hoz: Információs és kommunikációs kultúra, Életvitel és gyakorlati ismeretek A tantárgyakhoz: rajz és vizuális kultúra, technika és életvitel A modulokhoz: <i>Az én helyem, az én kuckóm II., III.</i> (szkc103_11, szkc103_12)
Támogató rendszer	Spencer Kagan: <i>Kooperatív tanulás</i> . Önkönet. Budapest, 2001; <i>Játssz velem! 111 játék mindenkorra, mindenkorra</i> . Ec-Pec Alapítvány; Varga Irén – Gönczi Károly – Pintér István: <i>Önismereti játékok gyűjteménye</i> . Pedellus Tankönyvkiadó. Debrecen, é. n.; Baji-Gál Ferencné: <i>Drámapedagógia alkalmazása</i> . Pedellus Tankönyvkiadó. Debrecen, 2000

Módszertani ajánlás

Előzetes feladatként a tanulók rajzolják le a házat, az épületet, ahol laknak.

A modul tervezett ideje 2 × 45 perc. A három modul (*Az én helyem, az én kuckóm I., II., III.*) feldolgozása időrendben követi egymást. Mindhárom modul elején ráhangolódás és a végén értékelés van. A három rész együtt alkalmazva teljes.

A terem elrendezésekor a szokványos osztálytermi képtől eltérően a kialakítandó csoportok számának megfelelően helyezük el a bútorokat. Célszerű nagyobb helyet hagyni a közös, frontális feladatoknak. Ez lehet egy szőnyeg vagy a terem egyik kialakított sarka is.

A feladatok megoldásához csomagolópapírra, filctollakra, színesekre, nagyobb dobozokra vagy építőelemekre van szükség. A tanulókkal gyűjtessünk gyufás- és gyógyszeres dobozokat. Különböző műanyag flakonokat, egyéb csomagolóanyagokat, cipő- és papírdobozokat is hozassunk velük. Ezekből készíthetnek majd új tárgyakat, dekorációt. Színes drapériákra, anyagokra is szükség van a belső terek hangulatának kialakításához. A tallérokat elkészíthetjük aranyozott fóliával bevont korongokból. Ezeket egy előzetes foglalkozáson előre készítsük el. A szülőket is megkérhetjük, hogy segítsenek ebben. A lakótér szépítéséhez különböző lehetőségeket kínáljunk fel: képkeret, képek, lampionok stb.

A csoportok véletlenszerűen szerveződjenek. Ha nagyon különböző családi háttérű tanulók vannak az osztályban, figyeljünk arra, hogy vegyes összetételű csoportok jöjjenek létre. A csoportmunkában a jó együttműködés kialakítására törekedjünk.

A differenciálásra felajánlott lehetőségekből a csoport kreativitása és a rendelkezésre álló eszközök szerint válogathat a tanító. A hátrányos helyzetű tanulócsoportoknál alkalmazhatjuk, hogy előzőleg egy-egy kereskedelmi egység látogatásával dobozokat gyűjtünk össze közösen. Így nagyobb a valószínűsége, hogy rendelkezésre állnak majd az eszközök. A dobozok és a színes lapok gyűjtésébe a szülőket is bevonhatjuk, és a játék végén meghívhatjuk őket a kiállításra is.

A feladatok utáni értékelés segíti az önértékelést és a másik munkájának elismerését, elfogadását. A reális önértékelést támogatja, ha előre elmondjuk, mire használhatják a tanulók a hőmérőt.

Speciális javaslatok az értékeléssel kapcsolatban

Az értékeléskor éreztessük a tanulókkal, hogy itt nincs rossz válasz, megnyilatkozás. Ismerve tanulóinkat, a visszajelzés legyen folyamatos az elvégzett feladatokról. A tanító belátása szerint a feladatok végzése közben is alkalmazhatja az egyénre szóló, folyamatos értékelést. Az egyes feladatok után mindig közöljük, hogy egyéni, közös vagy csoportos értékelés következik-e.

Az első modul alkalmával ösztönző keretet adhatunk az értékeléssel. Előre tájékoztassuk a gyerekeket a játék keretéről. Mondjuk el, hogy a foglalkozás végén egy osztályhőmérő készül. A megfelelő hőmérséklet hozzájárul ahhoz, hogy valahol kellemesen, komfortosan érezzük magunkat. Ezt is beszéljük meg a tanulókkal. Tudatosítsuk, hogy a hőmérő higanyszálának emelkedése egyre jobb közérzetet, kellemesebb érzést ad. Viszont a legmagasabb hőmérséklet nem mindenkinek kellemes; van, aki nem érzi jól magát a „túl magas hőmérsékleten”. Ezt is figyelembe kell venni.

A hőmérő színezésénél a legalacsonyabb hőfok 0°C, a legmagasabb 30°C legyen. A foglalkozások végén minden tanuló érzéseinek megfelelően kiszínezi saját hőmérőjét. Az első foglalkozás végén kiszíneztetjük a hőmérőket, majd a második foglalkozásra kiszámoljuk a csoport „középhőmérsékletét”. Ezt a tanító ismerteti a gyerekekkel. Ezután már ők is ki tudják számolni az átlaghőmérsékletet. Minden foglalkozásról készüljön egy csoporthőmérő, melyet kint hagyunk a falon, hogy a gyerekek is össze tudják hasonlítani az egyes foglalkozások komfortfokozatát.

A modul mellékletei

Tanári segédletek

P1 – Nyomozós játék

P2 – Ha felépül a házunk

P3 – Alakzatok

P4 – Keresem a párom!